

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 22 JUNI

Läsning

2 Kung 17:5–8, 13–15a, 18

Kungen i Assyrien drog upp och angrep hela landet och tågade mot Samaria och belägrade det i tre år. I Hoseas nionde regeringsår intog kungen i Assyrien Samaria och förde Israel bort till Assyrien och lät dem bo i Hala och vid Habor – en ström i Gosan – och i Mediens städer.

Israels barn hade ju syndat mot Herren, sin Gud, som hade fört dem upp ur Egyptens land, undan faraos, den egyptiske kungens, hand, och de hade fruktat andra gudar. De hade också vandrat enligt de folks stadgar som Herren hade fördrivit för Israels barn och enligt de stadgar som Israels kungar hade gjort upp.

Herren hade varnat både Israel och Juda genom alla sina profeter och siare och sagt: »Vänd om från era onda vägar och håll mina bud och stadgar – enligt hela den lag som jag gav era fäder – likaså vad jag har låtit säga er genom mina tjänare profeterna.« Men de ville inte höra utan var hårdnackade som deras fäder, vilka inte trodde på Herren, sin Gud. De förkastade hans stadgar och det förbund som han hade slutit med deras fäder och de förordningar som han hade gett dem. Därför blev också Herren mycket vred på Israel och försköt dem från sitt ansikte, så att inte något annat blev kvar än Judas stam ensam.

Responsoriepsalm

Ps 60:3–5, 12–13 (R. 7b)

R. Bönhör oss, Herre, och hjälp oss.

Gud, du har förkastat oss och brutit ned oss.

Din vrede har drabbat oss. Upprätta oss igen! R.

Du har kommit landet att bäva och rämna.

Hela nu dess revor, ty det vacklar.

Hårt har du provat ditt folk,

du har slagit i åt oss rusande vin. R.

Har du, o Gud, förkastat oss,

vill du inte dra ut med våra härar?

Stå oss bi i kampen mot fienden,

ty människor kan inte ge oss hjälp. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga – du som har en bjälke i ditt öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.«

TISDAG DEN 23 JUNI

Läsning

2 Kung 19:9b-11, 14-21, 31-35a, 36

Sanherib, kungen i Assyrien, skickade sändebud till Hiskia och sade: »Så skall ni säga till Hiskia, Judas kung: Låt inte din Gud, som du förtröstar på, bedra dig, så att du tänker: 'Jerusalem skall inte bli givet i den assyriske kungens hand.' Du har ju hört vad kungarna i Assyrien har gjort med alla andra länder, hur de har gett dem till spillo. Och du skulle nu bli räddad!«

När Hiskia hade mottagit brevet av sändebuden och läst det, gick han in i Herrens hus, och där bredde Hiskia ut det inför Herrens ansikte. Och Hiskia bad inför Herrens ansikte och sade: »Herre, Israels Gud, du som tronar på keruberna, du ensam är Gud, den som råder över alla riken på jorden. Du har gjort himmel och jord. Herre, böj ditt öra till detta och hör. Herre, öppna dina ögon och se. Ja, hör Sanheribs ord, det budskap som han har smädat den levande Guden med. Det är sant, Herre, att kungarna i Assyrien har förött folken och deras land. Och de har kastat deras gudar i elden. Ty dessa var inga gudar utan verk av människohänder, trä och sten, därför kunde de förgöra dem. Men rädda oss nu, Herre, vår Gud, ur hans hand, så att alla riken på jorden erfar att du, Herre, ensam är Gud.«

Då sände Jesaja, Amos' son, bud till Hiskia och lät säga: »Så säger Herren, Israels Gud: Det som du har bett mig om angående Sanherib, kungen i Assyrien, det har jag hört. Så är nu detta det ord som Herren har talat om honom: Hon föraktar dig och smädar dig, jungfrun dottern Sion. Hon skakar på huvudet åt dig, dottern Jerusalem. Ty från Jerusalem skall utgå en kvarleva, en räddad skara från Sions berg. Herrens nitälskan skall göra detta.

Därför säger Herren så om kungen i Assyrien: Han skall inte komma in i denna stad och inte skjuta någon pil dit in. Han skall inte mot den föra fram någon sköld eller kasta upp någon vall mot den. Samma väg han kom skall han vända tillbaka, och in i denna stad skall han inte komma, säger Herren. Ty jag skall beskydda och rädda denna stad för min och min tjänare Davids skull.«

Samma natt gick Herrens ängel ut och slog i assyriernas läger 185 000 man. Då bröt Sanherib, kungen i Assyrien, upp och tågade tillbaka. Och han stannade sedan i Nineve.

Responsoriepsalm

Ps 48:2-4, 10-11 (R. 9d)

R. Gud håller sin stad vid makt i evighet.

Stor och högtlovad är Herren
i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden. R.

Berget Sion längst uppe i norr,
den store konungens stad.
Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Vi tänker, o Gud, på din nåd,
när vi står i ditt tempel.
Som ditt namn, o Gud,
så når ditt lov intill jordens ändar,
din högra hand är full av rättfärdighet. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 7:6, 12-14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.«

Om aftonen

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Jer 1:4-10

Herrens ord kom till mig, han sade:

»Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig,
och förrän du lämnade modersskötet, helgade jag dig.
Jag satte dig till en profet för folken.«
Men jag svarade: »Ack Herre, Herre!
Se, jag förstår inte att tala, ty jag är för ung.«
Då sade Herren till mig: »Säg inte: 'Jag är för ung',
utan gå vart jag än sänder dig,
och tala vad jag än befäller dig.
Frukta inte för dem,
ty jag är med dig och vill hjälpa dig, säger Herren.«
Och Herren räckte ut sin hand och rörde vid min mun,
och Herren sade till mig:
»Se, jag lägger mina ord i din mun.
Ja, jag sätter dig idag över folk och riken,
för att du skall rycka upp och bryta ned,
förgöra och fördärva, bygga upp och plantera.«

Responsoriepsalm

Ps 71:1–4a, 5–6b, 15ab, 17 (R. jfr 6b)

R. Alltifrån moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet,
böj ditt öra till mig och fräls mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo och dit jag alltid kan fly,
du som ger mig frälsning,
Ty du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den ogudaktiges våld. R.

Ty du, o Herre, är mitt hopp,
Herre, du är min förtröstan allt ifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd allt ifrån moderlivet,
ja, du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din frälsning.
Gud, du har undervisat mig allt ifrån min ungdom,
och intill nu förkunnar jag dina under. R.

Andra läsningen

1 Pet 1:8–12

Ni har inte sett Jesus Kristus men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i ousäglig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för

er tro: era sjäalars räddning.

Det var denna räddning som profeterna sökte och forskade efter när de profeterade om den nåd som ni skulle få. De ville utröna vilken och vad slags tid som Kristi ande i dem syftade på när den förutsade de lidanden Messias måste utstå och den härlighet som skulle följa. Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in i.

Halleluja

Jfr Joh 1:7; Luk 1:17

V. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset,
så att Herren skulle få ett folk som var berett.

Evangelium

Luk 1:5–17

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«

ONSDAG DEN 24 JUNI

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE

Högtid

Första läsningen

Jes 49:1–6

Hör på mig, ni havsländer,
och ge akt på detta, ni folk som bor i fjärran.
Herren kallade mig, när jag ännu var i moderlivet,

han nämnde mitt namn, medan jag låg i min moders sköte.
Och han gjorde min mun lik ett skarpt svärd
och gömde mig under sin hands skugga.
Han gjorde mig till en vass pil
och dolde mig i sitt koger.
Och han sade till mig: »Du är min tjänare, Israel,
genom vilken jag vill förhärliga mig.«
Men jag tänkte: »Förgäves har jag mödat mig,
fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.
Dock, min rätt är hos Herren
och min lön hos min Gud.«
Och nu säger Herren,
han som danade mig till sin tjänare,
när jag ännu var i moderlivet,
för att jag måtte föra Jakob tillbaka till honom,
så att Israel inte rycktes bort
ty jag är ärad i Herrens ögon,
och min Gud har blivit min starkhet –
han säger:
Det är för litet för dig, då du är min tjänare,
att endast upprätta Jakobs stammar
och föra tillbaka de bevarade av Israel.
Jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken,
för att min frälsning må nå till jordens ända.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-15 (R. 14a)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 689**. När den läses används följande text:*

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du utransakar mig och känner mig,
vare sig jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart.
Ja, underbara är dina verk, min själ vet det väl. R.

Benen i min kropp var inte gömda för dig,
när jag bereddes i det fördolda,

när jag bildades i jordens djup. R.

Andra läsningen

Apg 13:22–26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.«

Halleluja

Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium

Luk 1:57–66, 80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladde sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

TORSDAG DEN 25 JUNI

Läsning

2 Kung 24:8–17

Jojakin var arton år gammal, när han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans moder hette Nehusta, Elnatans dotter, från Jerusalem. Han gjorde vad ont var i Herrens ögon, alldeles så som hans fader hade gjort.

Vid den tiden drog den babyloniske kungen Nebukadnessars tjänare upp till Jerusalem, och staden blev belägrad. Och Nebukadnessar, kungen i Babel, kom till

staden, medan hans tjänare belägrade den. Då gav sig Jojakin, Judas kung, åt kungen i Babel med sin moder och med sina tjänare, sina hövitsmän och hovmän. Och kungen i Babel fängslade honom så i sitt åttonde regeringsår. Och han förde bort därifrån alla skatter i Herrens hus och skatterna i kungshuset. Han bröt också loss beläggningen från alla gyllene föremål som Salomo, Israels kung, hade låtit göra för Herrens tempel, detta i enlighet med vad Herren hade hotat. Och han förde bort i fångenskap hela Jerusalem, alla hövitsmän och alla tappra stridsmän. 10 000 förde han bort, även alla timmermän och smeder. Inga andra lämnades kvar än de obetydligaste av folket i landet.

Han förde Jojakin bort till Babel. Dessutom förde han kungens moder, kungens hustrur och hans hovmän samt de mäktiga i landet som fångar bort från Jerusalem till Babel, likaså alla stridsmännen, 7 000, och timmermännen och smederna, 1 000, allesammans raska och krigsdugliga män. Dessa fördes nu av den babyloniske kungen i fångenskap till Babel.

Men kungen i Babel gjorde hans farbroder Mattanja till kung i hans ställe och ändrade dennes namn till Sidkia.

Responsoriepsalm

Ps 79:1-5, 8-9 (R. 9b)

R. Herre, rädda oss, för ditt namns skull.

Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,
de har orenat ditt heliga tempel,
de har gjort Jerusalem till en stenhop.

De har gett dina tjänares kroppar
till mat åt himlens fåglar,
dina frommas kött åt markens djur. R.

De har utgjutit deras blod som vatten,
runt omkring Jerusalem,
och ingen finns som begraver dem.

Vi har blivit till vanära för våra grannar,
till spott och hån för dem som bor omkring oss.

Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid?
Hur länge skall din nitälskan brinna som eld? R.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 7:21-29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja. På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare!'

Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.«

När Jesus hade avslutat detta tal, var folket överväldigat av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda.

FREDAG DEN 26 JUNI

Läsning

2 Kung 25:1-12

Sidkia avföll från kungen i Babel. Då, i hans nionde regeringsår, i tionde månaden, på tionde dagen i månaden, kom Nebukadnessar, kungen i Babel, med hela sin här till Jerusalem och belägrade det. Och de byggde en belägringsmur runt omkring det. Så blev staden belägrad och förblev så ända till kung Sidkias elfte regeringsår. Men på nionde dagen i månaden var hungersnöden så stor i staden, att mängden av folket inte hade något att äta. Och staden stormades, och allt krigsfolket flydde under natten genom porten mellan de båda murarna (den port som ledde till den kungliga trädgården), medan kaldéerna låg runt omkring staden. Och folket tog vägen åt Hedmarken till. Men kaldéernas här förföljde kungen, och de hann upp honom på Jerikos hedmarker, sedan hela hans här hade övergett honom och skingrat sig. Och de grep kungen och förde honom till den babyloniske kungen i Ribla. Där höll man rannsaking och dom med honom. Och Sidkias barn slaktade man inför hans ögon, och på Sidkia själv stack man ut ögonen. Och man fängslade honom med kopparbojor och förde honom till Babel.

I femte månaden, på sjunde dagen i månaden, detta i den babyloniske kungen Nebukadnessars nittonde regeringsår, kom den babyloniske kungens tjänare Nebusaradan, översten för drabanterna, till Jerusalem. Denne brände upp Herrens hus och kungshuset. Ja, alla hus i Jerusalem, i synnerhet alla de förnämas hus, brände han upp i eld. Och murarna kring Jerusalem bröts ned av hela den här av kaldéer, som översten för drabanterna hade med sig, och återstoden av folket, dem som var kvar i staden, och de överlöpare som hade gått över till kungen i Babel, likaså den

övriga skaran, dem förde Nebusaradan, översten för drabanterna, bort i fångenskap. Men av de obetydligaste i landet lämnade översten för drabanterna några kvar till vingårdsmän och åkermän.

Responsoriepsalm

Ps 137:1-6

R. Herre, vår Gud, för oss tillbaka till dig.

Vid Babels floder satt vi och grät,
när vi tänkte på Sion,
i pilträden som stod där hängde vi upp våra harpor. R.

De som höll oss fångna befallde oss att sjunga,
våra plågoandar krävde att vi skulle vara glada:
»Sjung för oss en sång om Sion!« R.

Hur skulle vi kunna sjunga Herrens sång
när vi är i främmande land?
Nej, om jag glömmer dig, Jerusalem,
så må min högra hand förtvina. R.

Min tunga må fastna vid min gom,
om jag inte längre tänker på dig,
om jag inte låter Jerusalem vara min högsta glädje. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Matt 8:1-4

När Jesus gick ner från berget, följde stora folkskaror med honom. Då kom en spetälsk fram och föll ner för honom och sade: »Herre, vill du, så kan du göra mig ren.« Jesus sträckte ut handen och rörde vid honom och sade: »Jag vill. Bli ren!« Genast blev mannen ren från sin spetälska. Men Jesus sade till honom: »Säg det inte till någon, men gå och visa upp dig för prästen och ge det offer som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.«

LÖRDAG DEN 27 JUNI

Läsning

Klag 2:2, 10-14, 18-19

Utan skonsamhet fördärvade Herren

alla Jakobs boningar.

I sin förgrymmelse bröt han ned dottern Judas fästen,
ja, han slog dem till jorden,
han orenade riket och dess furstar.

Dottern Sions äldste sitter där stumma på jorden,
de har strött jord på sina huvuden
och höljt sig i sorgdräkt.

Jerusalems jungfrur sänker sina huvuden mot jorden.

Mina ögon är förtärda av gråt,
mitt innersta är upprört,

min lever är som utgjuten på jorden
för dottern mitt folks skada,

ty barn och dibarn försmäktar på gatorna i staden.

De ropar till sina mödrar:

»Var får vi bröd och vin?«

Ty försmäktande ligger de som slagna på gatorna i staden,
ja, de ger upp andan i sina mödrars famn.

Vad jämförbart skall jag framlägga för dig,
du dotter Jerusalem?

Vilket liknande öde kan jag dra fram till din tröst,
du jungfru dotter Sion?

Din skada är ju stor som ett hav – vem kan hela dig?

Dina profeters syner var falskhet och flärd,
de blottade inte för dig din missgärning,
så att du kunde bli upprättad.

De utsagor de förkunnade för dig var falskhet och förförelse.

Deras hjärtan ropar till Herren.

Du dottern Sions mur, låt dina tårar rinna som en bäck,
både dag och natt,

låt dig inte förtröttas, unna inte ditt öga någon ro.

Stå upp, ropa högt i natten, när dess väkter börjar,
utgjut ditt hjärta som vatten inför Herrens ansikte.

Lyft upp till honom dina händer för dina barns liv, ty de försmäktar av hunger i alla
gators hörn.

Responsoriepsalm

Ps 74:1-7, 20-21 (R. 19b)

R. Herre, glöm inte dina förtryckta.

Gud, varför har du så länge förkastat oss?

Varför brinner din vrede mot fåren i din hjord?

Tänk på din menighet, som du fordom förvärvade,
den stam som du gjorde till din egen,
tänk på Sions berg, där du har din boning. R.

Vänd dina steg till den plats
där förödelse råder utan ände
– allt har ju fienden fördärvat i templet.
Dina motståndare har skränat på din heliga plats,
de har satt upp sina tecken som rätta tecken.
Det var en syn, som när man höjer yxor mot en skog. R.

Alla dess snidverk har de krossat med yxa och bila.
De har satt eld på din helgedom
och orenat ditt namns boning ända till grunden. R.

Tänk på förbundet,
ty våldsnästen finns i varje vrå i landet.
Låt den förtryckte vika tillbaka med skam,
låt den betryckte och den fattige lova ditt namn. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Matt 8:5–17

Vid den tiden då Jesus gick in i Kafarnaum, kom en officer fram till honom och bad om hjälp: »Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.« Jesus sade: »Skall då jag komma och bota honom?« Officeren svarade: »Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: »Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.« Och till officeren sade Jesus: »Gå. Du trodde och det skall ske.« Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Jesus kom hem till Petrus och fick se hans svärmor ligga sjuk i feber. Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne, och hon steg upp och betjänade honom.

På kvällen förde man till honom många som var besatta. Han drev ut andarna med sitt ord och botade alla sjuka, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Han tog vår svaghet, och han lyfte av oss våra sjukdomar.*

TRETTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 28 JUNI

Första läsningen

2 Kung 4:8–11, 14–16a

En dag kom Elisha till Shunem. Där bodde en rik kvinna, som övertalade honom att komma och äta hos henne. I fortsättningen tog han in där och bjöds på mat var gång han hade sina vägar åt det hållet. Och kvinnan sade till sin man: »Vet du, jag är säker på att han som brukar komma hit till oss är en gudsman, en helig man. Vi kan väl ordna med ett litet rum uppe på taket och sätta dit en säng, ett bord, en stol och en lampa, så kan han bo där när han kommer till oss.«

Nästa gång Elisha kom dit tog han in på rummet och övernattade där. Han frågade sin tjänare Gechasi: »Finns det ingenting man kan göra för henne?« Gechasi svarade: »Hon har ingen son, och hennes man är gammal.« Elisha lät Gechasi kalla på henne, och hon kom och stannade i dörröppningen. Då sade Elisha: »Nästa år vid den här tiden skall du hålla en son i dina armar.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2–3, 16–19 (R. jfr 2a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 657. När den läses används följande text:

R. Jag vill sjunga om Herrens nåd i evighet.

Om Herrens nåd vill jag alltid sjunga,
för alla tider göra din trofasthet känd.
Jag säger: Din nåd är befäst för evigt,
i himlen består din trofasthet. R.

Lyckligt det folk som vet att hylla dig,
Herre, de får vandra i ditt ansiktes ljus.
De gläder sig ständigt över ditt namn
och jublar över din rättfärdighet,
ty du är deras styrka och glans. R.

Genom din ynnest vinner vi seger,
ty vår sköld tillhör Herren,
vår kung tillhör Israels Helige. R.

Andra läsningen

Rom 6:3–4, 8–11

Alla vi som har döpts in i Kristus Jesus också har blivit döpta in i hans död. Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.

När vi nu har dött med Kristus är vår tro att vi också skall leva med honom. Vi vet ju att Kristus har uppväckts från de döda och inte mer skall dö. Döden är inte längre herre över honom. När han dog, dog han bort från synden, en gång för alla. När han nu lever, lever han för Gud. Så skall också ni se på er själva: i Kristus Jesus är ni döda för synden men lever för Gud.

Halleluja

1 Pet 2:9

V. Ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk,
Guds eget folk som skall förkunna hans storverk.
Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

Evangelium

Matt 10:37–42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig. Den som inte tar sitt kors och följer efter mig är inte värd att tillhöra mig. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.

Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot den som har sänt mig. Den som mycket som en bägare friskt vatten åt en av dessa små därför att det är en lärjunge – sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön.«

Om aftonen

PETRUS OCH PAULUS
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Apg 3:1–10

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde titta av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in, bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!« Mannen såg spänt på dem och väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!« Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och titta utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

Responsoriepsalm

Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Andra läsningen

Gal 1:11–20

Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Halleluja

Joh 21:17d

V. Herre, du vet allt;
du vet att jag har dig kär.

Evangelium

Joh 21:15–19

När Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar och de hade ätit, sade han till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spanna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han

med vad för slags död Petrus skulle förhärliga Gud.) Sedan sade han till honom:
»Följ mig!«